

PROFESSIÓ MONÀSTICA SOLEMNE

F. EDWIN OBLITAS VERA



Monestir de Santa Maria de Poblet
SOLEMNITAT DE L'ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU
15 d'agost de 2011

RITUS INICIALS

Quan tot és a punt, comença la processó per l'església cap a l'altar, com de costum. L'Abat porta la mitra i el bàcul. En arribar a l'altar i feta la deguda reverència, cadascú va al lloc que té assignat. Entretant es canta l'antifona d'entrada amb el seu salm. L'Abat, en accedir a l'altar, deixa la mitra i el bàcul. Després besa i encensa l'altar.

ANTÍFONA D'ENTRADA

Ap 12,1; Sl 97,1

vij. T.

S

IGNUM ma- gnum * appá- ruit in cæ- lo: mú- li- er

amícta sole, et lu- na sub pédibus eius et in cá- pi-

te e- ius coróna stellárum du- óde- cim. Ps. Cantáte Dó-

mino cánticum novum, qui- a mirábi- li- a fe- cit. *Ps.* Gló-ri- a Pa-

tri, et Fíli- o, et Spirí- tui Sancto. Si- cut erat in principi- o, et

nunc, et semper, et in sæcula sæcu- lórum. A- men.

Aparegué en el cel un gran prodigi: un dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles. Sl. Canteu al Senyor un càntic nou, ha fet obres prodigioses.

V
K Ýri- e * e- lé- i- son. Chri-
 ste e- lé- i- son. Ký- ri- e
 e- lé- i- son. Ký- ri- e * **
 e- lé- i- son.

HIMNE DE LLOANÇA

s. XVI

V
G Ló- ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax homíni-
 bus bonæ voluntá- tis. Laudá- mus te. Benedí- cimus te.
 Adorá- mus te. Glori- ficámus te. Gráti- as ágimus ti- bi
 propter magnam glóri- am tu- am. Dómine De- us, Rex cæléstis,

De- us Pa- ter omní- po- tens. Dómine Fi- li unigéni- te Iesu
 Chri- ste. Dómine De- us, Agnus De- i, Fí- li- us Pa- tris. Qui
 tollis peccá- ta mun- di, miseré- re nobis. Qui tollis peccá- ta
 mundi, súscipe depreca- ti- ónem no- stram. Qui sedes ad déxte-
 ram Pa- tris, miseré- re nobis. Quóni- am tu solus sanctus. Tu
 solus Dómi- nus. Tu solus Altíssimus, Iesu Chri- ste. Cum
 Sancto Spíri- tu, in glóri- a De- i Pa- tris. A- men.

COL-LECTA

Déu omnipotent i etern, vós heu portat a la glòria del cel en cos i ànima la immaculada Verge Maria, Mare del vostre Fill; feu que, amb l'esguard fit en les coses celestials, mereixem de tenir part en la seva glòria. Per nostre Senyor Jesucrist.

Ara tothom s'asseu, i donen la mitra a l'Abat.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

LECTURA PRIMERA

Ap 11,19a; 12,1.3-6a.10ab

Una dona que tenia el sol per vestit i la lluna sota els peus

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

El santuari del temple de Déu que hi ha en el cel s'obrí, i dins el temple aparegué l'arca de l'aliança de Déu. Llavors aparegué en el cel un gran prodigi: una dona que tenia el sol per vestit, la lluna sota els peus i duia al cap una corona de dotze estrelles.

Al mateix temps aparegué en el cel un altre prodigi: hi havia un gran drac rogenç, que tenia set caps i deu banyes. Als set caps duia set diademes, i la seva cua arrossegà la tercera part de les estrelles i les llançà a la terra.

El drac s'aturà davant la dona per devorar-li el fill així que nasqués. La dona posà al món un fill, un noi que ha de governar totes les nacions amb el ceptre de ferro; el seu fill va ser endut cap a Déu i cap al seu setial, i la dona va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc.

Llavors vaig sentir al cel una veu que cridava amb tota la força: «Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, l'hora del seu poder i del seu regne, i el seu Messies ja governa.»

SALM RESPONSORIAL

44, 10bc.11-12ab.16 (R.: cf. 10b)

Te - niu la rei - na a la dre - ta, ves -
ti - da amb bro - cats d'or.



La princesa t'esper-a_{en}-joiada, (1)
 l'esposa et ve a la dreta,
 vestida amb or d'O-fir. (4) *Ant.*

Escolta, filla, esti-gues atenta,
 oblida el teu poble i la casa del teu pare;
 el rei està corprès de la te-va bellesa.
 És el teu senyor: fes-li ho-me-natge. *Ant.*

Conduïdes entre *cants* de festa, (1)
 s'acosten al palau del rei. (4) *Ant.*

LECTURA SEGONA

1Co 15,20-26

Crist, el primer; després, els qui són de Crist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com a primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort.

Tothom es posa dret. Mentre es canta l'al-leluia, l'Abat, assegut, posa encens i, després, beneeix el diaca que haurà de proclamar l'Evangelí. Havent deixat la mitra, es posa dret, i quan el diaca, a l'ambó, ha signat el llibre dels Evangelis, li donen el bàcul.

v

A Lle- lú- ia.

Assúmpta est Ma- rí- a in cæ- lum: gau-

det exér- ci- tus angeló- rum.

Maria ha estat enduta al cel. Els àngels se n'alegren.

EVANGELI

Lc 1,39-56

El Totpoderós obra en mi meravelles. Exalça els humils

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació. Les obres del seu braç són potents: dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalça els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre.»

Maria es quedà tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

RITU DE LA PROFESSIÓ SOLEMNE

PETICIÓ

Acabada la lectura de l'Evangelí, l'Abat, portant el bàcul, va a la seu preparada per a la professió, davant l'altar. Tothom s'asseu. Li donen la mitra a l'Abat. El qui ha de professar és portat davant l'Abat, i allí, dret, fa la petició.

L'Abat l'interroga amb aquestes paraules:

Què demanes?

Ell respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

L'Abat afegeix:

Déu que ha començat en tu aquesta obra bona,
la dugui a bon terme fins al dia de Jesucrist.

Tothom respon:

Amén.

Llavors el qui ha de professar se'n torna al seu lloc i s'asseu. L'Abat deixa el bàcul, i assegut i portant la mitra, fa l'homília, en la qual explica el sentit de les lectures bíbliques, i el do i el valor de la professió religiosa monàstica.

INTERROGATORI

Acabada l'homília, el qui ha de professar es posa dret davant la grada. L'Abat, assegut, portant la mitra i el bàcul, l'interroga, tot dient:

Germà estimat,
pel baptisme ja vas morir al pecat
i fores consagrat al Senyor;
vols per la professió perpètua
consagrar-te més estretament a Déu?

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

Abat:

Germà, vols seguir Crist amb el guiatge de l'Evangelí
pel camí estret i difícil que la tradició de l'Orde assenyala,
prometent la teva estabilitat, conversió de costums
i obediència segons la Regla del nostre Pare sant Benet?

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

Abat:

Vols, amb l'auxili de l'Esperit Sant,
procurar constantment i fermament
aquella caritat envers Déu i els altres
que, en ser perfecta, foragita el temor?

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

Abat:

Vols dedicar-te totalment a Déu
en la solitud i en el silenci,
en l'oració assídua, en la penitència joiosa,
en el treball humil i en les bones obres?

El qui ha de professar respon:

Sí, Pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries i de la gràcia de Déu.

SÚPLICA DELS FIDELS

Tothom es posa dret. L'Abat, deixant la mitra i el bàcul, invita a pregar, dient, de cara al poble i amb les mans juntes:

Preguem, germans, Déu Pare omnipotent,
perquè beneeixi aquest servent seu
que ha cridat a seguir més de prop el Crist,
i el confirmi en el seu sant propòsit.

El qui ha de professar s'agenolla. Tothom es gira de cara a l'altar i prega en silenci durant una estona.

Després, l'Abat, de cara a l'altar, diu amb les mans esteses:

Acolliu, Senyor,
les pregàries del vostre poble,
i disposeu amb la vostra gràcia el cor d'aquest
que vol consagrar-se a vós;
que el foc de l'Esperit Sant el purifiqui de tota culpa
i l'inflami amb l'ardor de la caritat.
Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

PROFESSIÓ

Ara tothom s'asseu. Porten a l'Abat la mitra i el bàcul.

El qui professa, dret a la grada davant l'Abat, que està assegut, llegeix la cèdula escrita per ell mateix segons la fórmula de les Constitucions de la Congregació. Després, va a l'altar, hi deixa la cèdula de professió, que hi romanirà fins al final de la missa, i la signa sobre l'altar.

Després de besar l'altar, el qui professa se'n torna al mig. Llavors l'Abat s'aixeca i deixa la mitra. Tothom està dret.

El qui professa, dret com abans davant la grada, amb les mans esteses, canta tres vegades el verset «Rebeu-me, Senyor». La comunitat repeteix cada vegada el verset, cantant tots junts al final de l'última repetició el «Glòria al Pare».

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me - tre, i viu - ré: que no ve - gi de - frau -
da - da la me - va es - pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me - tre, i viu - ré: que no ve - gi de - frau -
da - da la me - va es - pe - ran - ça.

Re - beu - me, Se - nyor, com vau pro -
me - tre, i viu - ré: que no ve - gi de - frau -
da - da la me - va es - pe - ran - ça.
Tots: Glò - ri - a al Pa - re i al Fill i a l'Es - pe - rit
Sant. Com e - ra al prin - ci - pi, a - ra i
sem - pre i pels se - gles dels se - gles. A - mén.

BENEDICCIÓ SOLEMNE O CONSAGRACIÓ DEL PROFÉS

Acabat el cant del verset, i estant els monjos drets al cor cara a cara, el profés s'agenolla humilment als peus de l'Abat i de tots els germans professors solemnes, dient a cada un:

Pregueu (prega) per mi, Pare (Germà).

Els l'abracen tot responent:

Que el Senyor sigui amb tu.

O bé:

Que el Senyor guardi tots els teus passos.

Mentrestant els dos cors alternen el cant del salm 50, que es canta tot sencer. Mentre dura el cant, l'Abat està assegut, sense bàcul i portant la mitra. Després, el profés se'n torna al mig, davant l'Abat, i es prosterna tot estirat.

Salm 50



Compadiu-vos de mi, Déu *meu*, vós que es-ti-meu tant;
vós que sou tan *bo*, esborreu les meves *fal*-tes;
renteu-me ben *bé de* les culpes,
purifiqueu-me *dels* pecats.

Ara reco-*nec* les *me*-ves faltes,
tinc sempre pre-*sent* el meu pe-*cat*.
Contra *vós*, contra vós sol *he* pecat,
i he fet el que és dolent als *vos*-tres ulls.

Éreu *just* quan donàveu *la* sentència,
irrepren-*si*-ble en el vostre vere-*dic*-te.
Vós sa-*beu* que he nascut *en* la culpa,
que la mare m'engendrà *pe*-cador.

Vós estimeu la veri-*tat* al *fons* del cor,
dintre de *mi* m'ensenyau a tenir *seny*.
Aspergiu-me amb hi-*sop*, que *que*-di pur;
renteu-me, i seré més blanc *que* la neu.

Deixeu-me sen-*tir* els *crits* de festa.
Quin goig aquests *os*-sos que havíeu fet *pols*!
Aparteu la mi-*ra*-da dels *meus* pecats,
esborreu les *me*-ves culpes.

Déu meu, creeu en *mi* un *cor* ben pur,
feu renéixer en *mi* un esperit *ferm*.
No em llan-*ceu* de la vos-*tra* presència,
ni em prengueu el vostre es-*pe*-rit sant.

Torneu-me el *goig* de la vostra sal-*va*-ció,
que em sos-*tin*-gui un esperit mag-*nà*-nim.
Ensenyaré els vostres ca-*mins* als *pe*-cadors,
i tornaran a vós els qui us han a-*ban*-donat.

No em demaneu *comp*-te de la sang *que* *he* vessat,
i aclama-*ré* *el* vostre per-*dó*,
Déu *meu*, Déu *que* *em* salveu.
Obriu-me els llavis, Senyor, '
i proclamaré la vos-*tra* lloança.



Les *víc*-times no us *sa*-tisfan,
si us oferia un holo-*caust*, no me'l vol-*drí*-eu.
La víctima que ofe-*rei*-xo és un cor *pe*-nedit;
un esperit que es penedeix, '
vós, Déu meu, no el *menys*-preeu.

Afavoriu Si-*ó* amb la vostra *ben*-volença,
reconstru-*ïu* les muralles de Jerusa-*lem*.
Llavors acceptareu els sacrificis, '
l'ofrena sen-*ce*-ra dels ho-*locaust*os,
llavors oferiran vedells al *vos*-tre altar.

No es fa inclinació.

Glòria al *Pa*-re i al Fill
i a l'*Es*-perit *Sant*.
Com era al prin-*ci*-pi, a-*ra* i sempre
i pels segles dels se-*gles*. Amén.

Un cop acabat el cant, l'Abat deixa la mitra, i, dret i amb les mans esteses sobre el profés que està estirat a terra, diu la pregària de consagració:

Oh Déu,

**per mitjà del vostre Fill, que amb vós coexisteix eternament,
heu creat totes les coses
i pel misteri de la seva encarnació
heu renovat el món que havia caigut en el pecat;
us supliquem que el mateix nostre Senyor, amb la seva gràcia,
miri benignament aquest servent vostre
que professa renunciar a la vida mundana,
perquè, renovat per ell en les seves disposicions,
es despulli de l'home antic i de la seva manera d'obrar,
i es revesteixi de l'home nou que vós, oh Déu,
vau crear a la vostra imatge i semblança.**

Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

Senyor Jesucrist,

vós sou el camí: si no és a través de vós,
ningú no arriba al Pare;

implorem la vostra gran benignitat
perquè guieu aquest servent vostre,
ja separat dels desigs mundans,
pel camí de l'observança monàstica.

Vós que heu cridat els pecadors, dient:

«Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats;
jo us faré reposar»,

feu que ell senti tan forta la vostra veu que l'invita,
que, deixant la càrrega del pecat

i assaborint la vostra dolçor,

visqui tenint-vos a vós com a aliment;

reconegueu-lo com una de les vostres ovelles,

i que ell us reconegui com a bon pastor,

de manera que, tal com diu la paràbola,

fugi dels estranys i us segueixi a vós,

i no faci cas de la veu dels estranys sinó de la vostra, quan dieu:

«Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi».

Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

Tothom respon:

Amén.

Oh Esperit Sant,

que us heu revelat als homes com a Déu i com a Senyor,

supliquem la gràcia immensa de la vostra bondat

perquè, així com el buf de l'Esperit va allà on vós voleu,

concediu a aquest servent vostre la promptitud de servir-vos;

i, ja que l'ha creat la vostra saviesa,

que el dirigeixi la vostra providència.

Amb la gràcia que vós acostumeu,

que la vostra unció l'alliçoni sobre tot el que ha de saber.

I, per intercessió de sant Benet,

que ens heu donat com a legislador eminent de la vida monàstica,

i de tots els sants en nom dels quals us ho demana,

feu que renunciï veritablement

a l'aparença enganyosa d'aquest món.

Vós que sou la remissió de tots els pecats

allibereu-lo dels llaços estrets de la impietat,
i feu-lo fervorós i esforçat
en l'observança de la paraula donada en la professió.
Que en les angoixes i tribulacions
li sigui un respir el vostre consol inesgotable.
Que, santament fonamentat en la caritat fraterna
per una veritable humilitat i obediència,
compleixi amb perseverança ferma
el que li heu donat de prometre.

Concediu-nos-ho vós mateix,
que viviu i regneu amb Déu Pare
i amb el seu Fill únic,
nostre Senyor Jesucrist,
Déu, pels segles dels segles.

Tothom respon:

Amén.

LLIURAMENT DE LA COGULLA

Acabada la pregària de consagració, el nou monjo s'aixeca i s'agenolla davant l'Abat, el qual, estant assegut, li treu la capa i el vesteix amb la cogulla, dient:

**El nostre germà Edwin
ara és revestit amb la cogulla,
que els nostres sants pares
van establir que portessin,
com a signe d'innocència i humilitat,
els qui renunciaven al món.
Ja que el Fill de Déu
ha volgut revestir-se de la nostra carn mortal,
que li concedeixi al nostre germà
de ser revestit d'ell mateix, Jesucrist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

En acabat, el nou profés és introduït al seu lloc en el cor, i continua la missa.

Ara es fa la professió de fe:

C^v Redo in unum De- um, Patrem omnipo-téntem, factórem
cæli et terræ, visibí- li- um ómni- um, et invi-si- bí- li- um.
Et in unum Dóminum Iesum Christum, Fíli- um De- i unigéni-
tum. Et ex Patre na- tum ante ómni- a sæ- cula. De- um de
De- o, lumen de lúmine, De- um verum de De- o vero. Géní-
tum, non fa- ctum, consubstanti- álem Patri: per quem ómni- a
facta sunt. Qui propter nos hómínes, et propter nostram salú-
tem descéndit de cælis. Et incarná- tus est de Spíri- tu Sancto
ex Marí- a Vírgine: Et homo factus est. Cruci- fí- xus éti- am

pro nobis: sub Pónti- o Pi- láto passus, et se- púl- tus est. Et
 resurréxit térti- a di- e, secúndum Scriptú- ras. Et ascéndit in
 cæ- lum: sedet ad délixteram Pa- tris. Et íterum ventúrus est
 cum glóri- a, iudicá- re vivos et mórtu- os: cuius regni non erit
 fi- nis. Et in Spíri- tum Sanctum, Dóminum, et vivi- ficántem:
 qui ex Patre Fi- li- óque pro- cédit. Qui cum Patre et Fí- li- o
 simul adorá- tur, et conglori- ficátur: qui locútus est per Prophé-
 tas. Et unam sanctam cathóli- cam et apostó- licam Ecclési-
 am. Confi- te- or unum baptisma in remissi- ónem peccató-

rum. Et exspécto resurrecti- ónem mortu- órum. Et vi- tam
ventúri sáecu- li. A- men.

Com que abans no s'han cantat les lletanies dels sants, ara es fa la pregària dels fidels. Mentre es fa la preparació de les ofrenes, l'Abat està assegut, portant la mitra, que deixarà en accedir a l'altar per a la litúrgia eucarística.

LITÚRGIA DE L'EUCARISTIA

ORACIÓ SOBRE LES OFRENES

Que pugi fins a vós, Senyor, el nostre oferiment, i que amb la intercessió de santa Maria, verge, assumpta al cel, els nostres cors, abrandats d'amor, aspirin sempre a vós. Per Crist Senyor nostre.

PREFACI

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació,
Senyor, Pare sant, Déu omnipotent i etern,
que, sempre i en tot lloc,
us donem gràcies per Crist Senyor nostre.

Perquè avui ha estat assumpta al cel
la Verge i Mare de Déu,
imatge i primícia de l'Església gloriosa,
model d'esperança certa i consol del poble que camina.
Vós amb raó no volguéreu
que sofrís la corrupció del sepulcre
aquella que de manera inefable va ser mare
de l'autor de la vida, el vostre Fill, fet home.

Per això, amb tots els estols dels àngels,
us lloem amb goig, tot dient:

VI

S

An- ctus, * Sanctus, San- ctus Dó- mi-nus Deus



Sá- ba- oth. Pleni sunt cæ- li et ter- ra glóri- a



tu- a. Hosánna in excél- sis. Benedí- ctus qui ve- nit



in nómine Dómini. Hosán- na in excél- sis.

LLETANIA DE LA FRACCIÓ

s. XV

VI

A

- gnus De- i, * qui tollis peccá- ta mun-di: mi-se-



ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta



mun-di: mi-se-ré-re no- bis. A- gnus De- i, * qui tol-

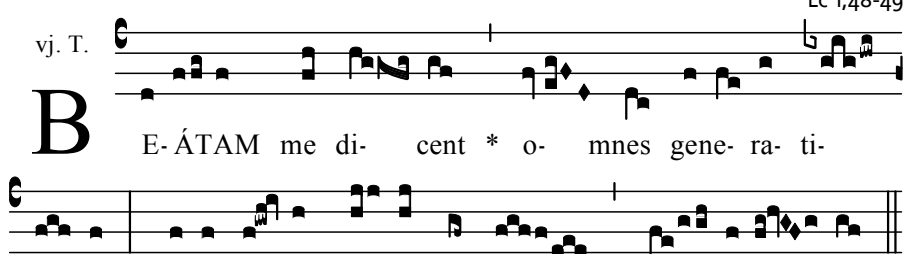


lis peccá- ta mun-di: dona nobis pa- cem.

ANTÍFONA DE COMUNIÓ

Lc 1,48-49

vj. T.



B E-ÁTAM me di- cent * o- mnes gene- ra- ti-
ó- nes, qui- a fe- cit mi- hi magna qui potens est.

*Totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.*

S'hi alternen versets del Magnificat.

ORACIÓ POSTCOMUNIÓ

Senyor, hem rebut aquests sagraments de salvació, i us preguem per mitjà de santa Maria, verge, assumpta al cel, que puguem arribar a la glòria de la resurrecció. Per Crist Senyor nostre.

RITUS CONCLUSIUS

Dita l'oració postcomunió el nou profés puja al presbiteri, i es queda dret a un costat. El P. Abat, estant a la seu i portant la mitra, diu:

El Senyor sigui amb vosaltres.

Tothom respon:

I amb el vostre esperit.

El nou profés, i només ell, s'inclina davant la seu. L'Abat li dóna la benedicció, dient:

**Que Déu, inspirador de les rectes intencions,
secundi els teus propòsits i t'enforteixi el cor,
perquè siguis sempre fidel a les teves promeses.**

Tothom respon:

Amén.

Que ell et concedeixi de seguir amb el goig de Crist
el camí estret que has escollit
i d'ajudar amb alegria els teus germans.

Tothom respon:

Amén.

Que ell faci que siguis per a tothom
testimoni i signe de la caritat divina.

Tothom respon:

Amén.

L'Abat, prenent el bàcul, continua:

I a tots vosaltres,
que heu assistit en aquesta festa,
us beneeixi Déu totpoderós,
Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

Tothom respon:

Amén.

El diaca acomiada l'assemblea:

V
I - te, missa est.

Tothom respon:

V
D e- o grá- ti- as.

Després del comiat i de besar l'altar, l'Abat en pren del damunt la cèdula de professió, que duu convenientment fins a la sagristia, on la dóna al secretari perquè la guardi.

Després s'enregistra la professió en un llibre especial on s'anoten escrupolosament el dia, el mes i l'any, i hi signen primer l'Abat, segonament el monjo que ha professat i en tercer lloc els testimonis. I fan el mateix sota la cèdula de professió. Posteriorment l'Abat notifica la professió solemne al rector del lloc on el nou profés va rebre el baptisme.



Giambettino Cignaroli (1706-1770)
Apparizione della Vergine ai santi Bernardo e Benedetto